02/01/2020

Саопштење Епископа нишког г. Арсенија

Са великом жалошћу пратимо догађаје који ових дана помрачују празничну радост наступајућег Празника Христовог Рођења како за нашу браћу и сестре православне хришћане у Републици Црној Гори, тако и за нас у Епархији нишкој. Исти услед братске љубави и у наша срца уносе горчину и тугу поводом насилног и неправичног изгласавања дискриминаторског и богоборног Закона о слободи вероисповести или уверења и правном положају верских заједница у Црној Гори усмереног против епархија Српске Православне Цркве у Црној Гори.

Са забринутошћу страхујемо због мера које власт у Црној Гори предузима док једнострано, одбијајући сваки дијалог, бесправно укида свако право јединој канонској и историјској Цркви Божијој у Црној Гори. Посебно смо затечени и применом физичке силе црногорске полиције над Црквом, њеним епископима и верним, и стојећи пред Тајном Божића, не можемо а не увидети сличност у богоборним потезима црногорских власти са дрскошћу којом некада беше заслепљен Ирод. Слично њему који, владајући се по критеријумима „света који у злу лежи“ и у неправди јачега имајући своју „правду“, покуша да насиљем оспори божанско право Витлејемском Богомладенцу насрћући на достојанство Његовог живота, и ми данас видимо обесправљење и несртање на хришћанско достојанство и основно начело слободе вероисповести гарантовано како Уставом Црне Горе, тако и небројеним обавезујућим међународним правним актима.

Отуда се усуђујемо да, седећи на катедри Епископа Константиновог родног града, уместо овог „иродовског“ модела силе, неправде и насиља, укажемо на образац за угледање у овој ситуацији модел власти једног светог владара, онога кога је историја због његове мудре владавине овенчала називом „Велики“, а чији је Милански едикт о слободи вероисповести већ 17 векова незаменљиви предложак и темељ сваком државном законодавству које се

тиче слободе вероисповести и правног статуса хришћанске Цркве у модерним државама, а који опет овим спорним законом очигледно бива намерно превиђен и занемарен, тиме стављајући савремено црногорско законодавство по овом питању у раван са непросвећеним и варварским државама антике, али и са њиховим сродницама у бруталности и нетолерантности – тоталитарним режимима XX века.

Стога нудимо текст Константиновог Едикта као подстицај на преиспитивање савести свима који сматрају да су овим законом „демократски“ поставили темеље „модерној држави“ Црној Гори, занемаривши 1700 година старе темеље слободе вероисповести и права верских заједница у хришћанској Европи, и том својом „модерношћу“ постајући апостоли најназаднијих и дискриминаторских тековина далеке богоборне прошлости, у борби са којима је оно што данас називамо цивилизованим светом изнедрило свој идентитет. Таквима Равноапостолни цар Константин Велики поручује:

„И, између осталог, ево шта ми одлучујемо што се односи на хришћане: њихова места на којима су они имали обичај да се раније окупљају… нека ова места буду уступљена поменутим хришћанима бесплатно и без захтевања било какве надокнаде… И пошто ови хришћани немају само она места у којима су имали обичај да се окупљају, већ имају и друга места, што је познато, а која не припадају њима појединачно, него достојанству њихове заједнице, што ће рећи хришћанском друштву, ти ћеш наредити да сва њихова добра по закону који смо претходно навели, буду апсолутно враћена, без икаквог оспоравања поменутим хришћанима, то јест њиховом телу и заједници.“

Нека би се и његове молитве и „васпитно карање“ његове речи придружиле молитвама и заступништву Светог краља Јована Владимира, Светог Василија Чудотворца Острошког, Светог Петра Цетињског, Светог Стефана Пиперског, Светог Симеона Дајбабског и Светог Арсенија Сремца Архиепископа српског, и свих светих од рода нашег у Црној Гори просијалих. Имајући све ово на уму, најсрдачије подржавамо браћу Архијереје у Црној Гори црногорско-приморског Амфилохија, милешевског Атанасија, будимљанско-никшићког Јоаникија, захумско-херцеговачког Димитрија, диоклијског Методија и умировљеног захумско-херцеговачког Атанасија, уједно и састрадавајући са њима и повереним им верним народом.

Усрдно се молимо Господу, да уразуми власти у Црној Гори да увиде своја огрешења о закон здравог разума и својим поступцима прекину прогон Цркве Божије, а да православном народу у Црној Гори Господ умножи Своју

благодат и силу, како би храбро поднео сва искушења и нанету неправду и одолевши сачувао своје светиње у којима се на понос њихових предака вековима слободно прославља Име Божије. У ишчекивању свеосвећујућег празника Рођења Христовог, и мира који Он собом доноси, поздрављамо браћу Архијереје и сав богољубиви народ православни у Црној Гори уздајући се у силу Божију која се у немоћи показује, надамо се избављењу и спасењу моћном руком Његовом.

Епископ нишки Арсеније

— Извор: Епархија нишка & spc.rs